

Rozjímání na první sobotu (Prosinec 2023)

NAROZENÍ PÁNA JEŽÍŠE

sr. Urszula Klusek, SAC

Bud' zdráva, Maria, svatá Boží Rodičko! Bud' zdráva Miriam z Nazareta, která jsi z lásky přijala vůli Otce a v poslušnosti jsi odpověděla své "fiat" – ať se mi stane.

Žádná lidská mysl nikdy nepochopí, jak se to mohlo stát, že se Bůh narodil na zemi jako člověk, že ho porodila pozemská matka a že se skryl před lidmi takovým způsobem, že se od nás nelišil ničím, krom toho, že byl bez hříchu. Popis narození Pána Ježíše je neobvykle krátký, velmi prostý, a přitom nese v sobě tak velký obsah. Sv. Lukáš popisuje narození Božího Syna takto:

„V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plenek a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo.

V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plenek a položené v jeslích.“ A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má (Bůh) zalíbení!“ Když andělé odešli od nich do nebe, řekli si pastýři mezi sebou: „Pojďme tedy do Betléma podívat se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil!“ Pospíchali (tam) a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.“ (Lk 2, 1-20)

Tak málo slov, a přece tak velké bohatství tvých prožitků, Maria, je obsaženo ve slovech svatého Lukáše. Prožitků radostných, ale také těžkých, dokonce dramatických. Na tomto evangelijním příběhu o narození Páně je však pozoruhodné to, že z něho vyzařuje především radost. Radost pro každého člověka, pro všechny národy všech dob. To, co je těžké, není téměř vůbec zmíněno. Ty, Maria, jsi první člověk, který by si z oněch dní mohl pamatovat právě tu bolest a utrpení a soustředit se na ně. Ale ty se přesto po celou dobu soustředíš na Ježíše, který zůstává středem tvého života v každém okamžiku.

Zní to tak jednoduše, že vyšlo nařízení o sčítání lidu a že jste se vydali na cestu se svatým Josefem z Nazareta do Betléma. Nazaret je od Betléma vzdálen asi 160 km. Putovali jste pěšky, a ty, Maria, jsi byla v požehnaném stavu a věděla jsi, že se blíží čas porodu. Povíš mi někdy, Matko, o těžkostech tohoto putování? Povíš mi, o čem jste s Josefem rozmlouvali? Jak ses

tehdy modlila? O čem jsi přemýšlela? Maria, moje milovaná maminko, kolik tajemství tvého srdce a života obsahuje zpráva o cestě z Nazareta do Betléma? A co se dělo v Betlémě? Jak doopravdy vypadalo hledání noclehu? Byla jsi připravená na Ježíšovo narození? Předpokládám, že jsi měla nějaké plenky, nebo něco jako kočárek a peřinku. Byla jsi svědkem narození Jana Křtitele. Viděla jsi, že narození dítěte je plné bolesti. Bála ses porodních bolestí? A možná, že jsi věděla, že ty nebudeš trpět teď, ale až pod křížem Syna, když nás budeš spolu s ním rodit do života věčného. Tolik je zde tajemství, Matko!

Dovol mi, Maria, abych se znovu obrátil na blahoslavenou Kateřinu Emmerichovou, které jsi pro dobro mé duše také vyprávěla o posvátném okamžiku Narození Božího Syna.

„Maria řekla svatému Josefovi, že půlnoční hodina dnešní noci bude hodinou narození jejího dítěte, neboť tehdy že bude naplněno devět měsíců od té chvíle, co Anděl Boží ji pozdravil. I prosila ho, aby dobrotivě učinil, co mu možno, aby dítě, Bohem přislíbené a nadpřirozeně počaté uctili po jeho příchodu na svět co nejlépe; konečně, aby spojil svou modlitbu s její za ty lidi tvrdého srdce, kteří jim nechtěli popřáti přístřeší. Josef se nabídl, že povolá svaté Panně na pomoc několik zbožných žen z Betléma, které zná. Ale Maria odmítla a řekla, že nepotřebuje lidské pomoci.

Když pak mu přesvatá Panna řekla, že se blíží její hodina, aby se uchýlil do své komůrky na modlitby, rozvěsil ještě více hořících lamp ve sluji a zaslechnuv před jeskyní šramot, vyšel ven. Nalezl tam mladou oslici, která dosud volně pobíhala Údolím pastýřů. Radostně k němu přiskočila a skotačila kolem něho. Přivázal ji pod přístřešek před jeskyní a nasypal jí obroku.

Když se pak Josef vrátil do jeskyně a od vchodu do spací komůrky pohleděl ještě k přesvaté Panně, viděl, že obličejem jsouc obrácena k východu a k němu zády, modlí se na svém lůžku klečíc. Viděl ji jakoby zcela obklopenou plameny. Jeskyně

byla všecka jako naplněna nadpřirozeným světlem, Zíral tam jako Mojžíš, který hleděl do hořícího keře. Tu byv zachvácen svatou bázní, vstoupil do své kobky a padl na tvář k modlitbě.

Lesk kolem přesvaté Panny, jak jsem viděla, stále jasněji a jasněji se rozhořival a pohlcoval světlo lampy, které rozžal Josef. S pasem rozepjatým, s volnými, široce kolem sebe rozhozenými šaty, obličejem obrácena k východu, tak klečela na koberci.

O dvanácté hodině noční přišla modlíc se do vytržení. Viděla jsem ji od země pozdviženu, tak že se nedotýkala půdy. Ruce zkřížila na prsou. Jas kolem ní se prudce rozplápolal, všecko všecinko, i věci neživé, byly jako prolnuty vnitřní radostí, kamení stropu, stěn a půdy jeskyně jako by oživovalo v tom světle. Náhle však strop sluje zmizel mým očím: nad Marií až do nejvyšších nebes se rozlil proud světla, hoře jasem prudším a prudším.

Tu zrodila Jezulátko.

Náš Spasitel, jak jsem viděla, ležel na koberci před koleny přesvaté Panny, jsa zářícím, malounkým děťátkem, jež svým světlem všecken okolní lesk převyšovalo. Zdálo se mi, jako by bylo maloučké a jako by mi v očích vyrůstalo. To vše bylo však jen hnutí tak oslepujícího jasu, že nevysvětlím, jak jsem to viděla.

Přesvatá Panna byla ještě nějakou dobu v takovém vytržení, i viděla jsem, jak položila plenu přes dítě, ale ještě se ho nedotkla ani ho nevzala do náručí. Po značné chvíli viděla jsem Jezulátko se pohnout a slyšela jsem je zaplakat, tu bylo, jako by se Maria probírala z vytržení, i pozdvihla děťátko z koberce, halíc je do pleny přes ně přehozené, a držíc je na rukou, tiskla je na prsa. Seděla nyní, a celá i s Dítětem zahalila se závojem, i myslím, že Maria kojila Vykupitele. Tu jsem viděla Anděly úplně v lidské podobě kolem ní na tváři ležeti a Dítěti klaněti.

Asi hodinu po porodu zavolala Maria svatého Josefa, jenž ještě ležel na modlitbách. Přiblíživ se k ní, padl zbožně, radostně

a pokorně na tvář, a teprve, když Maria znovu ho prosila, aby nejsvětější dar nejvyššího Boha přitiskl z vděčné radosti na srdce, povstal, vzal Jezulátko do náručí a velebil Boha, prolévaje slzy radosti.“

(Život přesvaté Panny Marie. Podle vidění ct. Kateřiny Emmerichové napsal Klement Brentano. Přeložil Matěj Fencel 1929, str. 221–223)

Matko Boží, jak krásné je to, co jsi dovolila zapsat bl. Kateřině. Děkuji, že i já mohu poznat tento popis Ježíšova narození. Jak moc se to dotklo mého srdce a zažehlo ještě větší touhu poznat a milovat tě, Matko Boží, a Matko moje. Maria, v tobě se Pán Ježíš narodil jako člověk. Ve mně se rodí skrze milost, zvláště skrze milosti, které mi zprostředkovávají svátosti, především svátost křtu, eucharistie a pokání. Maria, ty ses připravovala na narození Ježíše srdcem hořícím láskou, modlitbou na kolenou stále velebíce Boha. Vypros mi, Maria, a také všem lidem na světě velkou touhu žít v milosti Boží. Ať nás stále zapaluje velká horlivost v hledání Ježíše, v přijímání jeho lásky a v dávání svědectví o Boží lásce tak, aby každé lidské srdce bylo pohnuto milostí a přijalo Boží lásku.

Maria, která adoruješ nově narozeného Pána, uč i mne klanět se Ježíši a milovat ho v tajemství vtělení, narození a jeho spasitelném životě. Ať se Bůh každý den rodí v mém srdci i v srdcích všech lidí na celém světě.

Amen.

Ave, Maria!